

varerne eller ej. Det kan de jo ikke vide, når de går ind i en butik i dag.

Vil SF dog så ikke i det mindste støtte det punkt i forslaget? Jeg synes, det er helt ubegribeligt, hvis vi er nået til den situation, hvor SF kan støtte, at man nu går i gang med at godkende nye gensplejsede organismer, men forbrugerne kan ikke vide, om de indgår i de fødevarer, de køber ude i butikkerne, eller ej.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Moratoriet er jo et midlertidigt stop, som skal gælde, indtil et nyt udsætningsdirektiv forhåbentlig på tilfredsstillende vis er vedtaget og trådt i kraft. Derfor er spørgsmålet, hvornår man skal sige ja til et kompromis med hensyn til et nyt udsætningsdirektiv og dermed slippe moratoriet. Det er et forhandlingsmæssigt spørgsmål.

Hvis ikke Danmark aktivt præger linjen her og hele tiden går ind og stiller krav om, på hvilke punkter direktivet skal forbedres, og selvfølgelig er parat til, når vi er kommet så langt, som vi overhovedet kan, at slippe moratoriet, så har vi ingen forhandlingskraft. Så bliver vores stemmer ikke talt med. Så derfor er det et forhandlingsmæssigt spørgsmål, og det vil vi tage stilling til hen ad vejen.

Men jeg vil godt vende spørgsmålet om og sige: Kunne Enhedslisten i det mindste ikke begynde at bruge sine stemmer aktivt og være med til at præge udviklingen i stedet for bare at være imod og lade det være op til andre politiske kræfter, der ikke deler vores fælles skepsis over for genteknologien, at bestemme reglerne?

Kunne Enhedslisten i det mindste ikke yde sine vælgere den tjeneste at bruge sine stemmer aktivt til at præge udviklingen?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må forstå hr. Jørn Jespersen sådan, at SF er indstillet på at opgive moratoriet og acceptere igangsættelsen af godkendelser af disse nye gensplejsede organismer, og det synes jeg er en bedrøvelig melding fra hr. Jørn Jespersen, det må jeg sige.

Så vil jeg gerne besvare det spørgsmål, han stiller mig. Vi synes, at vores stemmer skal bruges til at gøre, ligesom man har gjort i Italien, hvor man har indført et forbud mod en række gensplejsede majs – og så vidt jeg ved også soja, det kan ministeren svare på, men i hvert fald

majs. Vi mener, at man også skulle gøre ligesom i Sverige, hvor man har sikret aftaler, således at der ikke er gensplejset foder, der indgår i fødevarereproduktionen, i mælken og i kødet, således som det i stor skala er i Danmark, uden at forbrugerne kan se det, når de går ind i Brugsen for at købe deres liter sødmælk.

Jeg kan ikke forstå, hvordan hr. Jørn Jespersen kan påstå, at Enhedslisten ikke ønsker, at stemmerne skal arbejde. Vi ønsker netop at gøre, som de har gjort i Toscana i Italien, i Sverige, fordi man jo kan gøre noget nationalt, og man skal gøre noget nationalt, men med hensyn til hele det kampfelt har SF opgivet ævred.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, jeg var ret omhyggelig med at gennemgå alle de forbedringer af udsætningsdirektivet, der ser ud til at kunne komme igennem på nuværende tidspunkt. Det er en lang række krav, som har baggrund i SF-forslag, som det er lykkedes at gøre til dansk forhandlingslinje, og som ved hjælp af en kraftig og slagkraftig dansk indsats har vundet indpas i EU.

De sejre er vi da naturligvis indstillet på at heste. Det ville da være fuldstændig vanvittigt bare at kaste dem væk.

Det er ikke de sidste sejre, vi skal vinde i forbindelse med regulering af gensplejsning. Der er mange flere, der skal vindes, men pointen er bare, at hvis ikke man er parat til at lade sine stemmer arbejde aktivt og gå ind og være en del af processen, men har nogle helt utopiske, urealistiske, ideelle fordringer, og før de er opfyldt alle sammen på én gang, vil man ikke være med i nogen som helst fælles forhandlingslinje, så har man sat sig selv uden for indflydelse. Så får vælgerne ikke noget for deres stemme.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til SF's ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare minde hr. Jørn Jespersen om, at sidste gang vi fremsatte et forslag på det her område, gik det faktisk ud på at stille nogle præcise krav til den danske forhandlingsposition netop for at opnå – trods alt – de forbedringer, som kunne være mulige inden for virkelighedens verden. Så det har vi forsøgt, men det førte bare ikke til noget.